

Szentesített druszaság

BÍRÓ DÁNIEL - DÉLVILÁG NAPILAP

2010.12.13. 10:58

Szentes - Névrokont talált a Felvidéken Szentes, de a bodroghközi falucska középkori templomának díszítése mélyebb kapcsolatra utalt. Utánajártunk, mit keres a magyarországi város jelképe, a pálma a 13. századi épület karzatán.

Szentesben nincs folyó - ilyen különösen fogalmaz **Papp György** Szentesiek Könyve című, napokban megjelent kötetében. A vásárhelyi Norma Nyomdász Kft. gondozásában készült könyv - ahogy a fenti mondat is elárulja - nem a magyarországi városról, hanem felvidéki druszájáról, Szentes községről szól. A 900 lelkes, 90 százaléban magyarok lakta település - szlovák nevén Svätuš - tavaly került alföldi névrokonának figyelmébe, egy szentesi vállalkozó „fedezte fel”, külföldi útján. **Kiss Endre** nem vesztegette az időt: meghívta a község polgármesterét, Liszcai Gusztávot a szentesi lecsófesztiválra, hogy összehozza a két település vezetését. Az ismerkedésből barátság lett, idén pedig együttműködési megállapodást szentesített a két Szentes. Ott bukott ki valahogy: nemcsak a név, hanem egy jelkép is közös a druszák történetében. A pálma volt a feltételezett új kapocs, ami nemcsak a város címerében foglal el központi helyet, hanem a falu középkori templomának fakarzatán is ott díszel.

Hogy lehet-e bármilyen közös szál a Szentesek történetében, arra mi is kíváncsiak lettünk. A szentesi levéltár vezetőjétől, Labádi Lajostól megtudtuk: voltak tömeges át- és elköltöztetések, de nem a Felvidék felé. 1794-ben az elnéptelenedett Torontálvásárhelyre telepítettek reformátusokat, 1891-ben 133 család a Temes vármegyei Vadászerdőre költözött, amelyet később Újszentesnek neveztek el, 1900-ban pedig a Bihar megyei Siter községben kezdett új életet 96 család.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)



A felvidéki Szentes község temploma...
Fotó: DM/DV

Papp György szülőfalujáról írt könyvéből az is kiderül: a falu névadója egy szent hely lehetett, amelyre a 13. század elején templomot emeltek. A községet 1245-ben Scuntes néven említi először oklevél, míg a várost 1332-ben, mégpedig Scenthusként. A pálma egy 1730-ban kelt királyi kiváltságlevélben jelent meg először a város hivatalos címerén - a szentesi nép szívós élni akarását jelképezi azóta is. 64 évvel később a felvidéki Szentesen is fontos esemény történt, amelynek leírása különleges módon maradhatott fenn az utókor számára. Ebben az esztendőben, 1794-ben Veszprémi András prédikátor az egyháztaggal együtt úgy határozott, hogy felújítják a templom belsejét. Az akkor felrakott deszkamennyezetet és a karzat deszkáit egy ügyes mesterember befestette, sajátos virágos-tulipános díszítésekkel. Minderről úgy tudhatunk, hogy a prédikátor rímbe szedte a történetet, a verset pedig felíratta a festővel a karzat deszkáira. A későbbi lelkészek közül, ha nem is teljesen egyformán, de ketten is lemásolták a 44 soros költeményt, hogy megmentse a pusztulástól. A versnek köszönhetően írhatjuk itt le, hogy a festett díszek Helmeczi János munkáját dicsérik, és azt, hogy Szentes és Szentes csupán névrokona egymásnak.



...és a fakarzatra festett pálma.
Fotó: DM/DV

Örültek volna a közös emlékeknek

- Örültünk volna, ha találunk közös emléket, de sejtettem, hogy nem lesz, mert a mi Szentesünk messzire van a magyarországitól - nyilatkozta lapunknak Liszkai Gusztáv, a felvidéki falu polgármestere. Elmondta, 500 példány készült a Szentesiek Könyvéből. Ezek nem kerülnek kereskedelmi forgalomba, mert a szentesi családok fogják megkapni karácsonyi ajándékként. 2011-től testvérvárosi kapcsolat lesz a két Szentes között - ezt további hivatalos és baráti látogatásokkal szeretnék erősíteni.